

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/198/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116232828
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5116232828.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, proti žalovanej: I. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, XXX XX W., v konaní o zaplatenie 216,52 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 41C/386/2016-38 zo dňa 12.05.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 41C/386/2016-38 zo dňa 12.05.2017 vo výroku II. o zamietnutí zvyšku žaloby a vo výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšnej časti (výrok I.) z o s t á v a rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 41C/386/2016-38 zo dňa 12.05.2017 **n e d o t k n u t ý .**

Žalovaná **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 119,08 Eur a úhradu poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 1,40 Eur, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (prvý výrok). Vo zvyšku žalobu zamietol (druhý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 11,04 %.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca si žalobou uplatnil zaplatenie sumy 216,52 Eur, poštovej sadzby 1,40 Eur a trov konania. Žalobu skutkovo vymedzil tak, že žalovaná ako platiteľka úhrady za službu verejnosti podľa § 3 písm. b/ zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len osobitný zákon) nezaplatila úhradu v zmysle osobitného zákona. Z predpisov platieb súd zistil, že žalovaná mala predpísané platby vo výške 4,64 Eur mesačne, za obdobie 04/2008 až 09/2015 mala celkovo zaplatiť sumu 483,96 Eur, pričom platila len čiastočne v sume 259,84 Eur. Žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlhu vyčísleného k 31.12.2015 v sume 200,92 Eur, úhradu poštovného za túto výzvu v sume 1,40 Eur s upozornením, že pokiaľ nedôjde k úhrade do 30 dní od doručenia výzvy, žalobca si uplatní nárok na zaplatenie spolu s pokutou vo výške 17 Eur a poštovými sadzbami na príslušnom súde. Žalovaná vzniesla námietku premlčania. Uplatnený nárok súd posúdil v zmysle ustanovení § 4 ods. 1, § 3 písm. a/, § 6 ods. 1, § 10 ods. 3, § 7 ods. 2 osobitného zákona a § 100 ods. 1 veta prvá a § 101 Občianskeho zákonníka. Zvlášť poukázal na ust. § 7 ods. 2 osobitného zákona, v zmysle ktorého je žalovaná povinná platiť úhrady za služby mesačne vždy do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Žalobca si uplatnil nárok na úhradu za služby za obdobie od 01.04.2008 do 31.12.2015 (správne do 30.09.2015 - pozn. odvolacieho súdu), pričom žalobu vo veci samej doručil na súd dňa 21.12.2016. Okresný súd teda žalobcovi priznal nárok na úhradu za služby za obdobie

od 31.12.2013 do 31.09.2015 (správne do 30.09.2015 - pozn. odvolacieho súdu) a to v celkovej sume 102,08 Eur (22 mesiacov x 4,64 Eur). Rovnako mu priznal nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 17,00 Eur v zmysle ust. § 10 ods. 3 osobitného zákona, keďže žalovaná nezaplatila predpísané úhrady a poštové sadzby (1,40 Eur) ani do 30 dní od doručenia výzvy na zaplatenie nedoplatku. V ostatnej časti žalobu zamietol s odôvodnením, že uplatnený nárok je premlčaný. O trovách konania rozhodol súd v zmysle ustanovení § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP a žalobcovi ako čiastočne úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 11,04 %.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku o zamietnutí časti nároku. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že prizná žalobcovi žalovaný nárok v celom rozsahu, žalovanú zaviazhe na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania, prípadne napadnutý rozsudok zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Namietal nesprávne právne posúdenie otázky premlčania a nedostatočné odôvodnenie rozsudku. Súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku premlčania časti žalovaného nároku, úhrady za služby verejnosti za obdobie 04/2008 až 12/2013. Argumentoval, že svojho nároku sa môže domáhať na súde výlučne pri dodržaní procesného postupu stanoveného v ustanovení § 10 osobitného zákona. Žalobca je presvedčený, že premlčacia doba na nároky vyplývajúce z osobitného zákona začína plynúť až uplynutím 30-dňovej lehoty od doručenia výzvy na zaplatenie úhrady poštových sadzieb a pokuty. Keďže výzva bola žalovanému doručená dňa

22.04.2016, 30-dňová lehota pri analogickom použití § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 23.05.2016. Momentom zrodu žaloby je preto deň 24.05.2016 a týmto dňom začína plynúť premlčacia doba ohľadom nárokov žalobcu. Preto žiadna časť žalovaného nároku nie je premlčaná. Skutočná splatnosť úhrad za služby verejnosti teda aj napriek zneniu § 7 osobitného zákona nastane až týmto momentom. Ak by premlčacia doba začala plynúť v momente ako tvrdí žalovaná a súd prvej inštancie, začala by tak vlastne plynúť pred momentom skutočnej splatnosti úhrad. Súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil rozsudok, pretože sa nevysporiadal s argumentami žalobcu ohľadom momentu začatia plynutia premlčacej doby, ktoré uviedol už vo svojom vyjadrení zo dňa 06.04.2017. Obmedzil sa len na konštatovanie, že časť nároku žalobcu je premlčaná bez akéhokoľvek ďalšieho odôvodnenia tohto záveru. Nevysporiadanie sa s rozhodujúcim argumentom žalobcu v odôvodnení rozsudku, ktorý je súčasne rozhodujúcim pre vydané rozhodnutie, zakladá vzhľadom na citovanú judikatúru Ústavného súdu SR porušenie práva na spravodlivý súdny proces žalobcu. Ak by sa odvolací súd s touto argumentáciou nestotožnil, žalobca má za to, že musí ísť o inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

5. Žalovaná sa k predmetnému odvolaniu v stanovenej lehote nevyjadrila.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) legitimovanou stranou sporu (§ 359 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 CSP a 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti (výrok II.) a závislom výroku (výrok III.) podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a vo zvyšnej časti (výrok I.) zostal rozsudok nedotknutý.

7. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o žalobe žalobcu, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 až § 222 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Odvolací súd viazaný rozsahom a konkrétnymi odvolacími dôvodmi, ktoré odvolateľ vo svojom odvolaní vymedzil v lehote stanovenej zákonom, vychádzajúc z obsahu podaného odvolania, mohol preskúmať len správnosť výroku napadnutého rozsudku, ktorým súd zamietol časť žalovaného nároku - úhrady za mesiac apríl 2008 - november 2013. V ostatnej časti napadnutý rozsudok (odvolaním nedotknutý) zostal mimo prieskumnej činnosti odvolacieho súdu. Viazanosť odvolacieho súdu rozsahom a dôvodmi odvolania (§379 a §380 ods. 1CSP) znamená, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie,

ktoré by mohli byť podľa ust. § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby také porušenia zistil. Výnimkou sú vady týkajúce sa porušenia procesných podmienok (§380 ods. 2 CSP), porušenie ktorých odvolací súd v danom prípade nezistil.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutej časti rozsudku, ako aj k podstatným námietkam odvolateľa uplatneným v odvolaní krajský súd považoval za potrebné uviesť, že nárok žalobcu vyplýva zo zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len osobitný zákon), resp. jeho skoršej úpravy, ktorým bol zákon č. 68/2008 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Slovenskou televíziou a Slovenským rozhlasom a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinnnej do 31.12.2012. Tieto zákony upravujú platenie, vyberanie a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania (ďalej len úhrada) v podstate obsahovo zhodne (preto sa odvolací súd obmedzil na citovanie len aktuálne platnej právnej úpravy), zhoda je aj v paragrafovom znení ďalej citovaných zákonných ustanovení s výnimkou postupu pri vymáhaní úhrady uvedenej v ust. § 10 teraz platného zákona (predtým § 11 ods. 2 až 5 zákona).

10. Zákon č. 340/2012 Z.z. v § 7 ods. 2 ustanovuje, že úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca, čím je daná splatnosť pre každú úhradu samostatne. Na uvedené nadväzuje ust. § 10 ods. 1 citovaného zákona, podľa ktorého platiteľ, ktorý nezaplatí úhradu podľa § 7, je v omeškaní so zaplatením úhrady. V prípade nezaplatenia úhrady je platiteľ prvý deň nasledujúceho mesiaca v omeškaní s úhradou za predchádzajúci mesiac. Kontrolu platenia úhrady vykonáva vyberateľ úhrady, t.j. žalobca (§ 8 citovaného zákona).

11. Podľa §10 ods. 2, 3, 5 zák. č. 340/2012 Z. z.

(2) Ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady.

(3) Ak platiteľ podľa § 3 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2012/340/20160701>> nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17 eur.

(5) Nárok na zaplatenie úhrady, s ktorou je platiteľ v omeškaní, pokuty podľa odsekov 3 a 4 a poštových sadzieb je povinný vyberateľ úhrady uplatniť na súde.

12. Dôslednou kontrolou jednotlivých úhrad môže vyberateľ úhrady zistiť, že platiteľ je v omeškaní aj so zaplatením jednej jedinej úhrady. Pre vyberateľa úhrady je ust. § 10 ods. 2 -5 osobitného zákona podstatné len z hľadiska povinnej písomnej výzvy ako nevyhnutného predpokladu na uplatnenie základného nároku - zákonnej mesačnej úhrady u platiteľa a jeho ďalších nárokov (poštovné sadzby súvisiace s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady § 10 ods. 2) a pokuty ako následku nerešpektovania výzvy (§ 10 ods. 3, ods. 4). Z tohto hľadiska písomná výzva preukazuje v súdnom konaní dodržanie zákonom predpísaného postupu vyberateľa a okrem toho preukazuje vznik aj ďalších uplatnených nárokov žalobcom (poštovej úhrady za výzvu a pokuty).

13. Interpretáciou citovaného zákonného ustanovenia však nemožno dospieť k záveru prezentovaného žalobcom a pripísaniu momentu doručenia výzvy platiteľovi podľa § 10 ods. 3 účinky začatia plynutia premlčacej doby ohľadom celého nároku. Takáto interpretácia zákona by poprela existenciu jeho ďalších ustanovení - § 7 ods. 2 a v ňom výslovne stanovenú mesačnú splatnosť úhrady, § 10 ods. 1 omeškanie platiteľa. Každá mesačná úhrada má stanovenú splatnosť, pre ktorú plynie samostatne premlčacia doba. Zistenie skutočnosti, že platiteľ je v omeškaní, je subjektívnym momentom a je vecou žalobcu a len v jeho dispozícii ako vyberateľa úhrady, akým spôsobom bude plnenie povinnosti platiteľov úhrady dôsledne kontrolovať, t.j. sledovať platenie týchto úhrad a v akých časových intervaloch ho bude

vyzývať na zaplatenie úhrady tak, aby sa jeho nárok neoslabil a bol úspešne vymáhateľný na súde. Žalobcovi nič nebránilo, aby dodržal zákonom stanovený postup pri vymáhaní svojej pohľadávky včasnou kontrolou platenia úhrad a súčasne svoje právo uplatnil na súde včas.

14. Vyššie citované právne predpisy osobitne neobsahujú úpravu premlčania. Z uvedeného vyplýva, že na vzťahy vzniknuté z osobitného zákona v prípade vznesenia námietky premlčania stranou sporu je súd povinný aplikovať všeobecnú úpravu premlčania v civilnom práve, a to ust. § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka.

15. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

16. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podstata premlčania spočíva v tom, že ak sa určité právo po zákonom stanovenú dobu nevykonáva alebo sa v priebehu premlčacej doby neuplatní na súde, či u príslušného orgánu, nemôže už byť po jej uplynutí veriteľovi priznané ak sa dlžník premlčania dovoľá.

18. Z vyššie uvedených skutočností a cit. zákonných ustanovení vyplýva, že okresný súd v napadnutom rozhodnutí vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu správne vyhodnotil vznesenú námietku premlčania žalovanou. Žalobca si uplatnil úhrady za obdobie od 1.4.2008 do 30.09.2015 vo výške 199,52 Eur, úhradu poštovej výzvy vo výške 1,40 a pokutu vo výške 17 Eur. Žalobu podal na okresný súd dňa 21.12.2016. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania súd mohol priznať nepremľčané nároky, ktorými sú úhrady za obdobie december 2013 - september 2015 (3 roky spätne od podania žaloby). Napadnutým rozsudkom priznal súd žalobcovi úhrady za vymedzené obdobie v celkovej výške 102,08 Eur (22 mesiacov x 4,64 Eur). Úhrady za obdobie apríl 2008 až november 2013 sú premlčané, a tieto vzhľadom na podanú námietku premlčania súd žalobcovi nemohol priznať.

19. Súčasťou základného práva účastníka súdneho konania na súdnu ochranu a s ňou súvisiaceho práva na spravodlivý proces, ktoré práva zaručujú v podmienkach Slovenskej republiky okrem zákonov aj ustanovenia článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 2 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, je nielen garancia poskytnutia ochrany ohrozených alebo porušených práv zo strany súdu, ale aj poskytnutie súdnej ochrany v určitom rozsahu a predovšetkým kvalite. K určujúcim definíčným znakom práva na spravodlivé súdne konanie patrí aj právo na riadne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na rozhodujúce/relevantné argumenty jednotlivých strán.

20. Explicitne je obsah požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyjadrený v § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

21. Právo na súdnu ochranu nezahŕňa aj právo účastníka byť pred súdom úspešný, prípadne právo na vydanie rozhodnutia, v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi, prípadne s navrhovaním a hodnotením dôkazu. Preto nie je porušením práva na súdnu ochranu ani práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhoduje podľa predstáv účastníka, ak je takéto rozhodnutie v súlade s objektívnym právom. Reálne uplatnenie týchto práv totiž nielenže neznamená právo na úspech v konaní, ale ani nárok na to, aby všeobecné súdy preberali alebo riadili sa výkladom právnych predpisov, ktoré predkladá účastník. Postup súdu vychádzajúci z aplikácie konkrétnej právnej úpravy nemožno hodnotiť ako nezákonný (I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97).

22. Hoci je teda dôvodné zotrvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia, ktoré by malo obsahovať myšlienkový postup súdu, ktorý predchádzal vydaniu rozhodnutia a ďalšie rozhodujúce skutočnosti tak, aby bolo rozhodnutie preskúmateľné, na druhej strane vada nedostatku dôvodu rozhodnutia sama o sebe nemusí vždy disponovať potrebnou intenzitou smerujúcou k porušeniu práv účastníkov konania (uznesenie NS SR 4Cdo 428/2012). Túto skutočnosť je potrebné posudzovať

vždy individuálne pre konkrétny prípad a so zreteľom na charakter konania (II. ÚS 373/08). Takú intenzitu zásahu, ktorá je spôsobilá privodiť porušenie ústavných práv, dosahuje len odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré neuvádza žiadnu argumentáciu, na základe ktorej by bolo možné zistiť rozsah porušenia práva, prípadne také, v ktorom dôvody, na ktorých je založené absentujú, sú zjavné protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, alebo ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (I. ÚS 344/10, III. ÚS 305/08).

23. K namietanej nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku, je potrebné zdôrazniť, že uplatnením pravidiel logiky z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie sa nestotožnil, resp. neprijal argumentáciu žalobcu ohľadom stanovenia začiatku plynutia premlčacej doby vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobou (právne posúdenie veci odvolateľom). Odôvodnenie napadnutého rozsudku dáva odpoveď na vznesenú námietku premlčania žalovanou s uvedením dôvodov jej aplikácie k uplatnenému nároku, teda je z neho zrejмый myšlienkový postup súdu, ktorý ho viedol k vydaniu napadnutého rozsudku. V daných súvislostiach, ak napadnutý rozsudok nedáva priamo odpoveď na právnu argumentáciu žalobcu k otázke premlčania, podľa názoru odvolacieho súdu, namietaný nedostatok nie je spôsobilý privodiť odvolateľovi porušenie jeho ústavných práv - práva na spravodlivý proces, konkrétne jeho zložky práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Namietaný nedostatok nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku napravil odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 3 CSP jeho doplnením vo vyššie uvedených dôvodoch svojho rozhodnutia, v ktorých sa zaoberal podstatou argumentácie žalobcu prednesenou v konaní na súde prvej inštancie (obsahovo totožnej s odvolacou námietkou, pozn. odvolacieho súdu).

24. Uvedená námietka nenapĺňa ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, že ide o inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to už z podstaty podanej námietky. Označený odvolací dôvod predpokladá akékoľvek procesné pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

25. Nad rámec prieskumnej činnosti odvolací súd len konštatuje, že zvolený procesný postup okresného súdu mal oporu v zákonných ustanoveniach civilného sporového poriadku, ak súd rozhodol skrátenou formou bez nariadenia pojednávania. K precízovaniu odôvodnenia zvoleného procesného postupu súdu prvej inštancie sa žiada uviesť, že vzhľadom na charakter právneho vzťahu založeného osobitným zákonom medzi fyzickou osobou a verejno-právnu inštitúciou, sa žiadalo procesný postup zdôvodniť ust. § 177 ods. 2 písm. a/ CSP, pretože v predmetnej veci sa nejedná o spotrebiteľský právny vzťah medzi stranami sporu. Uvedené upresnenie zdôvodnenia procesného postupu súdu prvej inštancie nemá dopad na konštatovanú správnosť napadnutého rozhodnutia okresného súdu.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP a žalovanej ako úspešnej procesnej strane odvolacieho konania priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

27. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)